

Juuri täysi-ikäisyyden saavuttanut Maria Matilda Liukkonen lähti Saksaan vuonna 1884 jättäen taakseen Mikkelin pikkukaupungin ja perintökiistan, joka varmasti puhututti kaupungin noin 2500 asukasta. Matilda oli saanut suuren perinnön veljensä Johan Gabriel Liukkosen kuoltua alle 30-vuotiaana.

Nuoresta iästään huolimatta JG Liukkonen ehti lyhyen elämänsä aikana luoda paljon liike-elämässä. Pursialan tilan omistaja JG Liukkonen suunnitteli 1870-luvun alussa omille maille viinanpolttimoa ja spriitehdasta, mutta pitäjän johtomiehet eivät antaneet hänelle lupaa. Niinpä Liukkonen hankki vuonna 1871 tehtaalleen paikan kaupungin alueelta Likolammen itärannalta.

JG Liukkonenkin oli perinyt omaisuutensa sedältään joka oli Gabriel Liukoinen (s. 1823), alkujaan talonpoika Mikkelistä. Kauppakirjanpitäjä Gabriel Liukoinen perusti vuonna 1850 suola- ja rihkamakaupan Turkuun. Liikkeessä myytiin mm. lamppuja, viiniä, punssia, kankaita ym. Liike kasvoi vuosien mittaan suurehkoksi kauppakartanoksi, jossa oli myös vuokralaisia. ”Sanomia Turusta”-lehden mukaan Liukoinen lopetti kaupanteon marras-joulukuussa 1864. Lehtitietojen mukaan Liukoisen lopetettua jatkui kaupankäynti kuitenkin kauppakartanossa. Kauppias Liukoinen kuoli 2.5.1865 ja jätti jälkeensä suuren perinnön. Perinnöstä 20 000 markkaa meni Mikkelin pitäjän kirkon urkujen rakentamisrahastoon, 10 000 markkaa Turun kauppakoululle sekä 10 000 markkaa kauppiasyhdistyksen eläkekassalle. Hän myös määräsi vuoden palkan kaikille työntekijöilleen ja loput hänen kasvattipojalleen (veljenpojalle) Johan Gabriel Liukoiselle. Urkurahojen koroista tulevat rahat piti maksaa Liukkosen vanhemmille, niin kauan kuin elivät.

Gabrielin ja Johan Gabrielin omaisuus oli tuohon aikaan melkoinen ja Matildan perintöön kuului mm. useita tontteja Mikkelin kaupungissa, Pursialan ja Haahkalan tilat, viinatehdas ja sen tontti Likolammilla. Maaomaisuuden lisäksi perintöön kuului öljykellari Pyykkilammella, sijoituksia ja osakkeita sekä laivat Ankara ja Mikko, kulta- ja hopeaesineitä sekä kauppavarastot. Kuolinpesän varallisuus oli 157 010,22 markkaa eli nykyrahassa n. 785 000 euroa

Miksi perintö siis kuohutti Mikkelin asukkaita? Useamman kerran oikeudessa kiisteltiin puoleen ja toiseen koska Johan Gabrielin testamentti oli suullinen ja se oli annettu erään illanvieton yhteydessä. Todistaja Nordenstrengin mukaan keskustelu kuului: ”*että jos hänen lähimmät sukulaisensa eivät osoittaisi hänelle minkäänlaista hellää kohtelua, kukaan heistä ei perisi häneltä mitään, paitsi hänen pikkusiskonsa Mathilda, jota hän rakasti hyvin paljon ja jolle hän pyrki antamaan hyvän kasvatuksen; ja että omaisuus menisi näin ollen yksin Matildalle*”. Matilda oli veljensä kuollessa vielä alaikäinen ja kun perintöriita jatkui, suullista testamenttia koetettiin kumota siinä onnistumatta, samoin nimettyjen holhoojien kelpoisuutta ja ammattitaitoa kyseenalaistettiin. Testamenttia kiisti niin Matildan äiti, Matildan sisaren ja veljen puolesta kuin lasten isän kuoleman jälkeen määrätty holhoojakin.

Täysi-ikäistyttyään Matilda siis jätti pikkukaupungin ja suuntasi Saksaan. Hänen nimensä löytyy useista sanomalehdistä kun hän visiteerasi Viipurissa ja Helsingissä yöpyen hotelleissa ja yksityisasunnoissa. Usein mukana oli Matildan sisar Ida, joka oli aviossa Puumalan Sahalahden förvalttari Koposen kanssa. Vuonna 1885 Matildan kanssa samassa hotellissa Viipurissa oli mainittu med.kand. Henschel joka kietoutuukin mystisen Matildan tarinaan.

Helmikuussa 1887 Matilda sai pojan Frankfurt Am Mainissa. Poika oli nimeltään Gustav Arno ja tohtori Gustav Albert Henschel oli hänen isänsä. Pariskunta ei ollut aviossa mutta Matilda käytti tittelinään tohtorinnaa ja sukunimenä Henscheliä. Matilda jatkoi matkustelua ja vuonna 1895 hän haki matkailijayhdistyksen keskushallinnon toimistonhoitajan paikkaa Helsingistä.

Matildan kuolema on kirjattu Pietarin suomalaiseen Marian seurakuntaan 24.2.1898, kuolinsyy oli lavantauti. Matildan kuoleman jälkeen hänen poikansa löytyy Puumalaan muuttaneiden luettelosta

joulukuussa 1898. Arno muutti tätinsä luokse ja hän muutti nimensä Kallioksi vuonna 1905. Puumalassa hänen kanssaan varttui mm. serkkunsa Elsa, josta myöhemmin tulisi kirjailija ja Kalevalaisten naisten perustaja (Elsa Heporauta).

Maria Matilda oli kuollessaan alle 36-vuotias mutta hän ehti elämässään nähdä ja kokea paljon. Hän eli oman näköistä elämää perintövarojen turvin, mikä ei ollut ihan tavanomaista tuonajan pikkukaupungin naisille.

Lähteet: kirkonkirjat, sanomalehdet, tuomiokirjat